

УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ ГІДРО-МОДЕЛЮВАННЯ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

Вступ. Управління проектом гідро-моделювання надзвичайних ситуацій - це застосування знань, навичок, інструментів і методів до робіт проекту для задоволення вимог, що пред'являються до проекту гідро-моделювання надзвичайних ситуацій. Ця діяльність вимагає результативного управління процесами моделювання при управлінні проектами надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру [1].

Процес гідро-моделювання - це набір взаємопов'язаних дій та операцій, здійснюваних для створення зображень моделювання водозбірних басейнів, рангів стоку водних об'єктів річкового та озерного типу, а також моделювання території з визначенням площ підтоплення [2,3]. Кожен процес характеризується своїми входами (вихідними даними), інструментами та методами моделювання, які можуть бути застосовані, а також результуючими виходами (результатами проекту). Керівник проекту повинен враховувати усі можливі заходи та засоби процесів організації та фактори середовища. Дані фактори повинні враховуватися щодо кожного процесу гідро-моделювання, навіть якщо вони явно не вказані в списку входів в специфікації процесу. Заходи, засоби та виконавці процесів організації дають керівні вказівки та критерії того, яким чином пристосувати процеси організації моделювання до конкретних потреб проекту. Процеси управління проектом представлені в якості дискретних процесів з визначеними межами. Однак на практиці вони накладаються один на одного і взаємодіють таким чином між собою [4].

Постановка проблеми. Управління проектом - діяльність, що вимагає, щоб кожен процес, що відноситься до проекту і продукту, був належним чином приведений у відповідність і взаємопов'язаний з іншими процесами для полегшення координації. Дії, що робляться під час одного процесу, звичайно впливають на цей процес та інші пов'язані з ним процеси. Успішне управління проектом має включати в себе активне управління цими взаємодіями, щоб задовольнити вимоги терміну виконання, затрат ресурсів і матеріальних затрат.

У випадку управління проектом гідро-моделювання надзвичайних ситуацій існує велика ймовірність того, що дії, які здійснюються під час одного процесу або фази проекту, вплинуть на виконання інших фаз або робіт пов'язаних з іншими процесами. Для того щоб проект гідро-моделювання надзвичайних ситуацій пройшов успішно і всі його процеси взаємодіяли не суперечачи один одному, необхідно ввести інтегративний характер управління даним проектом.

Інтегративний характер управління проектом вимагає, щоб група процесів моніторингу та контролю взаємодіяла з іншими групами процесів. Тому, процеси моніторингу та контролю здійснюються під час усіх інших чотирьох груп.

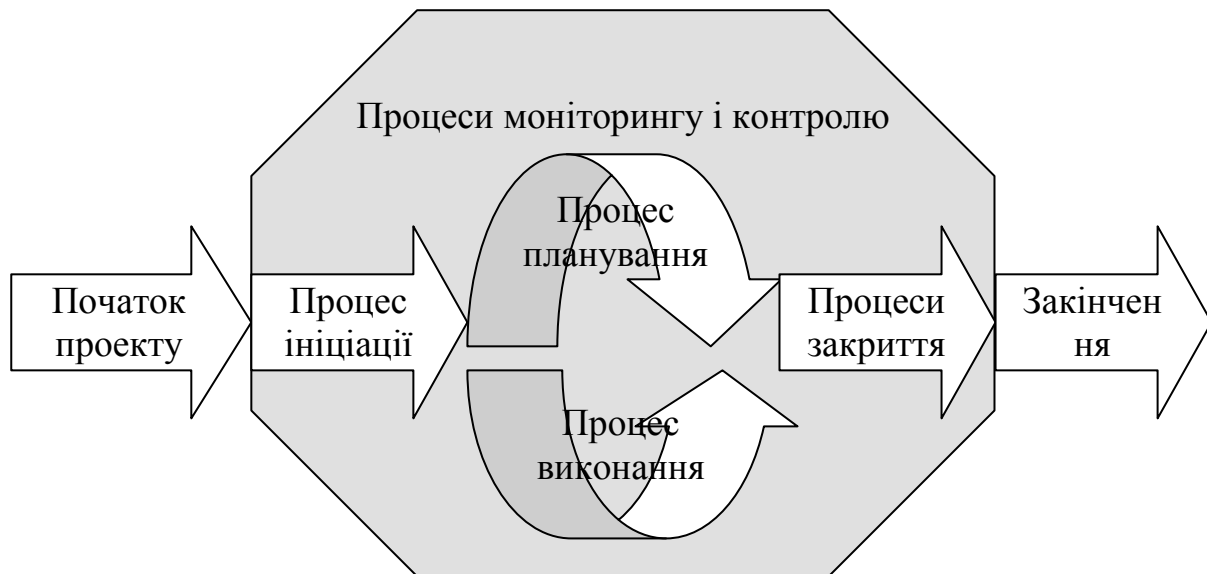

Рис 1. Складові процеси інтегративного управління проектом гідро-моделювання надзвичайних ситуацій

На рисунку 1 зображено складові процеси управління проектом гідро-моделювання надзвичайних ситуацій з інтегративним характером управління, що характеризується всеосяжним процесом моніторингу та контролю. Даний процес охоплює процеси: ініціації, планування, виконання та закриття, що робить його одним з найважливіших процесів проекту гідро-моделювання надзвичайних ситуацій.

Висновок. Проект гідро-моделювання надзвичайних ситуацій набуває більшої актуальності та доцільності з введенням інтегративного характеру управління, що дає можливість контролювати процес взаємодії та уникнення суперечних ситуацій з іншими процесами та фазами. Інтегративний характер управління проектами гідро-моделювання надзвичайних ситуацій є сучасним підвидом управління і потребує подальшого дослідження та розвитку.

Література

1. Руководство к Своду знаний по управлению проектами (Руководство PM BOOK) [Текст]: USA: Project Management Institute, 2013. 586 с. ISBN 978-1-62825-008-4.
2. ДСТУ ISO 19101:2009 Географічна інформація. Еталонна модель (ISO 19101:2002, IDT).
3. ДСТУ 4758:2007 Дистанційне зондування Землі з космосу. Оброблення даних. Терміни та визначення понять.
4. Подрезов Ю.В. Методологические основы прогнозирования динамик чрезвычайных лесопожарных ситуаций [Текст] / Ю.В. Подрезов, М. А. Шахраманьян. – М: ВНИИ ГОЧС, 2001. – 266с.